

2 januari 2007

Vragen ingevolge artikel 44 reglement van orde aan het College van Gedeputeerde Staten door de fractie van GroenLinks

Onderwerp: Waterkwantiteitsbeheer

Toelichting

De jaarwisseling is voor zeer velen een moment om even tot rust te komen en achterom te kijken naar zaken die afgelopen jaar zijn gepasseerd. Maar het is ook een moment om goede voornemens uit te spreken.

Een van de zaken die de GroenLinks Statenfractie de afgelopen periode meermalen bepleit heeft is het opheffen van de bestuursstructuur - en de zeer ingewikkelde bekostiging van de waterschappen. Wij zijn van mening, dat het waterkwantiteitsbeheer een nationale zaak is, ingekaderd in de EU-KaderRichtlijn Water. Voor ons voorstel was er in de Staten indertijd geen meerderheid.

De laatste uitzending van 'Buitenhof' in 2006 was gewijd aan het onderwerp Nederland en het snel stijgende water met Pieter Winsemius, minister van VROM, Frans Klijn, WL Delft en Adriaan Geuze, professor landschapsarchitectuur aan Harvard University.

De vraagstelling luidde:

"Is de strijd tegen het water nu pas echt begonnen in Nederland? Welke maatregelen moeten worden genomen en welke gebieden moeten als eerste worden ontvolkt? Is het economisch nog verantwoord om in de Randstad te wonen of te investeren? Zijn er voldoende visionaire plannen om voor de komende generaties Nederland bewoonbaar te houden?"

Waarom zijn Nederlandse politici en beleidsmakers geschokt door de documentaire An Inconvenient Truth van Al Gore over het broeikas-effect op Nederland? Hoe valt dit te rijmen met de grote reputatie en deskundigheid in ons land op het gebied van de strijd tegen het water? Denken we te gemakzuchtig over de veiligheid van ons leven achter de duinen en dijken?"

In de uitzending werd duidelijk gemaakt, dat water ons allen raakt ongeacht de woonplaats. Als voorbeeld moge het getoonde voorbeeld dienen van het mogelijk overstromen van de Betuwe ten gevolge van hoge rivieraanvoeren.

Minister Winsemius concludeerde:

"Als het urgent wordt maak je het nationaal en het is nu urgent. Wij beginnen nu pas de klimaatverandering serieus te nemen."

Hij doelde daarbij op de veelheid van overheden die zich met 'water' bezig houden.

Als algemene conclusie zou verwoord kunnen worden, dat Nederland wel de kennis heeft om oplossingen te bieden, maar ver achter loopt in de uitvoering ervan.

Dat hebben wij de afgelopen periode aangaande dit onderwerp ook kunnen constateren in Provinciale Staten. Zelfs het samengaan van de beide Zeeuwse waterschappen stuitte bij een meerderheid op weerstand.

Met spijt voor de late reactie verheugt het ons dat de Partij voor Zeeland thans onze zijde heeft gekozen. In de brief d.d. 1 januari 2007 is de PvZ ook van mening dat: *"Een democratische controle op de lasten wegvalt als de waterschappen de regie volledig in handen wordt gegeven."*

Waar de PvZ bij ons de indruk wekt slechts het Zeeuws Vlaamse (waterschaps)belang op het oog te hebben, wil onze fractie de nadruk leggen op een goed en financieel ook voor de toekomst verantwoord waterkwantiteitsbeheer. Dit in nauwe relatie met de gevolgen van klimaatverandering. Door onder meer de zeespiegelstijging zijn de lasten per waterschap in de nabije toekomst niet meer op te brengen. Daarbij komt dat het financieringssysteem van de waterschappen onevenredig duur is bevonden.

Vragen

1. Bent u met de minister en ons van mening, dat het waterkwantiteitsbeheer een nationale zaak is en nu urgent;
2. Bent u, gelet op de uitzending van 'Buitenhof', thans bereid het opheffen van de waterschappen te bepleiten teneinde de "weinig schouders"² te ontlasten en een goed nationaal beleid mogelijk te maken;
3. Overweegt u ook uit kostenoverwegingen als voorloper daarop beide Zeeuwse waterschappen alsnog samen te voegen tot één functioneel waterschap;
4. Kunt u aangeven, welke goede voornemens u heeft om als provinciebestuur de gevolgen van de klimaatverandering tegen te gaan.

¹ IBO-rapport: "De huidige financieringsstructuren van het waterbeheer kenmerken zich door complexiteit en beperkte transparantie. Het waterbeheer wordt bekostigd via een aantal heffingen met elk hun eigen -soms erg ingewikkelde- grondslag. De met de deze heffingen gemoeide perceptiekosten (de met de bepaling en inning van de verschuldigde bedragen gemoeide kosten) zijn mede daardoor relatief hoog. In totaal belopen de perceptiekosten circa € 230 mln per jaar. De diverse heffingen in het waterbeheer hebben een vast of forfaitair karakter waardoor de klant de hoogte van zijn rekening niet kan beïnvloeden."

² Citaat brief d.d. 1 januari 2007 PvZ